

SCÉNÁŘ - PANÍ JEŽKOVÁ

Poslechněte si příběh naší pamětnice, jejíž život je naplněn dětmi.

Během 2. světové války bydlela paní Ježková na vesnici, kde chodila také do školy.

„My jsme se učili v té školičce ve třídách a když ale se blížil konec války, tak jsme nás ze školy vyhnali, tam přišli vojáci a lazaret tam byl a my jsme se učili v hospodě místní a cestou do školy jsme zažívali všelijaké nepříjemné věci na konci té války.“

První děti, o které se kdy starala, byli její bratři.

„Tak my jsme s maminkou byly doma, protože pak se v té válce se narodili bráškové, ti byli mladší, a jak to Němci dělali, tak potřebovali někde pracovní sílu, tak tatínka odeslal sem do Západních Čech do Mariánských Lázní, kam zřejmě dováželi tu kameninu a to všechno, tak ho sem nasadili a musel tady pracovat. Dělal obklady a venkovní i vnitřní těch dlaždic a tak.“

Po válce naše pamětnice chodila do školy v Mariánských Lázních. V roce 1952 se přestěhovala do Karlových Varů, kde navštěvovala střední školu a hrála v souboru na housle.

„Kluci se učili taky na ty nástroje, a tak udělali kapelu no a jeden muzikant, houslista, potom jsme se seznámili a stal se mým mužem.“

Děti se paní Ježkové staly osudem, proto se rozhodla být učitelkou.

„Byla to škola pro vzdělání učitelů národních škol. No, tak ta škola stojí do dneška, je tam teď Liduška teda Umělecká škola v Rybářích a je tam jedna budova té umělecké školy a vedle byla budova té národní školy, kde byly děti malé, učili je tam potom pozdější kolegové a my jsme chodili tam nakukovat, jak se to dělá.“

Včetně naší školy učila pamětnice skoro na všech základních školách v Karlových Varech.

„No tak můj muž vystudoval taky kantořinu jako taky na téhle škole. První roky své praxe jsem prožila vlastně v těch Dvorech, ale před tím, to bylo krátce, jsem učila v malotřídní škole ve Třech Sekerách, co bylo blízko Mariánských Lázní.“

„Tak já jsem musela velice brzy začít chodit pracovat, tak jsem dostala místo na škole Komenského, která kdysi stála tam, co je dnes Thermal. No a potom, když se rozhodli, že postaví Thermal a že školu zboří, tak mě přeložili do Rybář, později poté, když se postavila škola na Růžovém vrchu a tady se dělaly v Rybářích změny, no tak nás všechny přesunuli, většinou všechny nás přesunuli na Růžový vrch.“

Paní Ježková je stále aktivní, koníčkem celé její rodiny je volejbal.

„Ty jdou v jeho šlápějích, ty tady organizují volejbal, teda jako hrajou pravnoučata, teď se tím těšíme, když už děda není, takže my pokračujem, no.“

Zajímalo by nás, kolik máte vnoučat a pravnoučat.

„Devět vnoučat a pravnoučat, těch je tady pět a na Moravě jeden no, tak šest.“

Rády jsme vás provedly životním příběhem paní Ježkové.

Maminka na Kolonádě 17 let 1929

Svatba rodičů 1936

Kralovice Trnová 1937